

Neoprávněné přechovávání zbraně

Skutečnost, že obviněný je držitelem příslušného zbrojního průkazu, může výrazněji snižovat stupeň nebezpečnosti jeho jednání, záležejícího v neoprávněném přechovávání zbraně podléhající registračnímu režimu zákona o zbraních.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 8 Tdo 611/2008, ze dne 21.5.2008)

Nejvyšší soud rozhodl v neveřejném zasedání o dovolání obviněného F. S., proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 3. 2007, sp. zn. 9 To 96/2007, jako odvolacího soudu v trestní věci vedené u Okresního soudu v Hodoníně pod sp. zn. 15 T 207/2006, tak, že podle § 265k odst. 1 tr. ř. se usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 3. 2007, sp. zn. 9 To 96/2007, a rozsudek Okresního soudu v Hodoníně ze dne 1. 12. 2006, sp. zn. 15 T 207/2006, zrušují. Podle 265k odst. 2 tr. ř. se současně zrušují také další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst. 1 tr. ř. se Okresnímu soudu v Hodoníně přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Okresního soudu v Hodoníně ze dne 1. 12. 2006, sp. zn. 15 T 207/2006, byl obviněný F. S. uznán vinným trestným činem nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák. a odsouzen podle § 185 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody na čtyři měsíce, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu stanovenou podle § 59 odst. 1 tr. zák. na jeden rok.

Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obviněný trestného činu dopustil tím, že nejméně od 13. 12. 2005 ve Ž., okr. H., a jinde držel a nosil bez ohlášení a zaregistrování ve smyslu ustanovení § 14 zákona č. [119/2002](#) Sb., o zbraních, opakovací malorážku tuzemské výroby ČZ U. B., sestavenou mimo výrobní závod z originálních dílů vyrobených pro model CZ 452-2E ZKM, ráže .22 Long Rifle, bez vyznačení výrobního čísla, příslušné zkušební značky a dvojčíslí roku označení, mající charakter zbraně kategorie „C“ podle § 6 zákona o zbraních, vybavenou optickým zaměřovačem s označením DONTOP 6 x 40, na kterém byla nainstalována kovová svítlna k osvětlení cíle, černé barvy, značky MAG-LITE, která byla propojena elektrickým kabelem s amatérsky vestavěným spínačem umístěným poblíž lučičku, a dále odnímatelný amatérsky zhotovený šroubovací tlumič zvuku výstřelu, který má charakter nedovoleného doplňku zbraně kategorie „A“ ve smyslu ustanovení § 4 písm. c) zákona o zbraních, 1 ks zásobníku se 7 ks nábojů ráže .22 Long Rifle a tato zbraň spolu s příslušenstvím byla u obviněného nalezena při silniční kontrole hlídkou Obvodního oddělení Policie ČR v K. dne 14. 12. 2005 v 18.20 hodin v motorovém vozidle tovární značky Ford Mondeo, které obviněný řídil.

Rozsudek soudu prvního stupně napadl obviněný odvoláním, které zaměřil proti všem jeho výrokům. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 1. 3. 2007, sp. zn. 9 To 96/2007, bylo odvolání obviněného podle § 256 tr. ř. zamítnuto.

Proti usnesení odvolacího soudu podal obviněný prostřednictvím svého obhájce v zákonné lhůtě dovolání v rozsahu odpovídajícím výroku o vině i trestu. Odkázal v něm na důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. a namítl, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení. Soudy podle dovolatele pochybily, pokud jeho

jednání kvalifikovaly jako trestný čin nedovoleného ozbrojování, neboť to znaky uvedeného trestného činu nevykazuje ani po stránce formální, ani materiální. Podle jeho názoru nebyl naplněn zákonný znak „bez povolení“, neboť byl držitelem zbrojního průkazu ve smyslu § 16 zákona č. 119/2002 a právě zbrojní průkaz představuje „povolení“, které sleduje trestní zákon. Držel-li tedy v době od 13. 12. do 14. 12. 2005 ve výroku o vině v rozsudku soudu prvního stupně popsanou malorážku a střelivo do ní, nemohl se dopustit trestného činu nedovoleného ozbrojování pro absenci jeho objektivní stránky. I kdyby však byly formální znaky uvedeného trestného činu naplněny, nejsou podle něj dány jeho materiální znaky. V této souvislosti zdůraznil, že stupeň nebezpečnosti jeho jednání pro společnost je ovlivněn právě skutečností, že byl držitelem zbrojního průkazu, legálně vlastnil 11 kulových a brokových zbraní, a je tedy nepatrný. Obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud napadené usnesení Krajského soudu v Brně i jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Hodoníně zrušil a sám aby rozhodl ve věci tak, že jej zproští obžaloby, neboť skutek není trestným činem ani přestupkem.

Státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství se do konání neveřejného zasedání k dovolání obviněného nevyjádřil.

Nejvyšší soud jako soud dovolací zjistil, že dovolání, jež mu bylo předloženo dne 7. 5. 2008, je podle § 265a tr. ř. přípustné, že je podala včas oprávněná osoba a že splňuje náležitosti obsahu dovolání ve smyslu § 265f odst. 1 tr. ř. Protože nebylo možné dovolání odmítnout podle § 265i odst. 1 tr. ř., dovolací soud přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž bylo dovolání podáno, v rozsahu a z důvodů uvedených v dovolání, jakož i řízení napadenému rozhodnutí předcházející, a shledal, že dovolání je důvodné.

Podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. lze dovolání podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení.

Dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. byl relevantně uplatněn v té části dovolání, v níž obviněný zpochybnil právní posouzení skutku jako trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák. s argumentem, že nebyly naplněny jeho znaky ani po stránce formální, ani materiální.

Trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák. se dopustí, kdo bez povolení vyrobí nebo opatří sobě nebo jinému střelnou zbraň anebo ji přechovává.

Z tzv. právní věty výroku o vině v rozsudku soudu prvního stupně vyplývá, že soud považoval za naplněné znaky uvedeného trestného činu, které spočívají v tom, že obviněný bez povolení opatřil sobě a přechovával střelnou zbraň.

Skutková část výroku o vině rozsudku soudu prvního stupně ve spojení s odpovídající částí odůvodnění rozhodnutí soudů obou stupňů obsahuje konkrétní skutková zjištění, která vyjadřují všechny zákonné znaky tohoto trestného činu po stránce formální. Tato zjištění vyjadřují, že obviněný nejméně od 13. 12. 2005 do 14. 12. 2005 v rozporu s ustanoveními § 14 zákona č. [119/2002](#) Sb., o zbraních, držel a nosil bez ohlášení a zaregistrování opakovací malorážku tuzemské výroby, sestavenou mimo výrobní závod z originálních dílů vyrobených pro model CZ 452-2E ZKM, ráže .22 Long Rifle, bez vyznačení výrobního čísla, příslušné zkušební značky a dvojčíslí roku označení, mající charakter zbraně kategorie „C“ podle § 6 zákona o zbraních, vybavenou optickým zaměřovačem s označením DONTOP 6 x 40, na kterém byla nainstalovaná kovová svítlna k osvětlení cíle a dále odnímatelný amatérsky zhotovený šroubovací tlumič zvuku výstřelu, který má charakter nedovoleného doplňku zbraně kategorie „A“ ve smyslu ustanovení § 4 písm. c) zákona o zbraních, 1 ks zásobníku se 7 ks nábojů ráže .22 Long Rifle a tato zbraň spolu s příslušenstvím byla u něj nalezena při silniční kontrole v motorovém vozidle, které řídil.

Z hlediska napadeného rozhodnutí a obsahu dovolání obviněného jsou významné otázky, zda byl naplněn zákonný znak „bez povolení“ a zda jednání obviněného vykazuje znaky trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák. i po stránce materiální, tj. zda jeho čin vykazuje takový stupeň nebezpečnosti pro společnost, jenž je vyšší než nepatrný.

Objektem trestného činu podle § 185 tr. zák. je zájem společnosti na bezpečnosti lidí proti možnému ohrožení jejich života a zdraví, které vyplývá z nekontrolovaného držení, nošení nebo výroby střelných zbraní, střeliva a výbušnin.

Předpisem regulujícím nakládání se střelnými zbraněmi je zákon č. [119/2002](#) Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (nadále zákon o zbraních), který upravuje mimo jiné kategorie střelných zbraní (dále jen "zbraně") a střeliva, podmínky pro nabývání vlastnictví, držení, nošení a používání zbraní nebo střeliva, práva a povinnosti držitelů zbraní nebo střeliva (§ 1 citovaného zákona).

Obviněný především namítl, že je držitelem zbrojního průkazu, který představuje „povolení“ vyžadované trestním zákonem v ustanovení § 185, poněvadž ve smyslu § 16 zákona o zbraních je zbrojní průkaz veřejnou listinou, která fyzickou osobu opravňuje k nabývání vlastnictví a držení zbraně nebo střeliva do této zbraně. Tyto výhrady jsou relevantní jen zčásti.

Z obsahu spisu, sdělení Policie ČR, Okresního ředitelství, inspektorátu pro zbraně, střelivo, výbušniny a drogy (č. l. 36, 37) se podává, že obviněný byl v rozhodné době skutečně držitelem zbrojního průkazu pro skupiny A, B, C, D, E. Držitel zbrojního průkazu uvedených skupin je (zjednodušeně řečeno) oprávněn nabývat do vlastnictví a držet zbraň kategorie A, na kterou mu byla udělena výjimka, zbraň kategorie B, na kterou mu bylo vydáno povolení, nebo zbraň kategorie C.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické balistické expertizy, jehož závěry nebyly zpochybněny, soudy zjistily, že zbraň popsaná ve výroku rozsudku soudu prvního stupně má charakter zbraně kategorie C ve smyslu § 6 zákona o zbraních. Tlumič hluku výstřelu na jednom konci ukončený vnitřním závitem, kterým je možno našroubovat tlumič na ústí hlavně střelné zbraně - malorážky - má charakter zbraně kategorie A ve smyslu § 4 písm. c) [bod 1.].

Podle § 8 zákona o zbraních nabývat do vlastnictví, s výjimkou dědění (§ 66), a držet nebo nosit zbraň nebo střelivo může pouze ten, kdo je držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, pokud tento zákon nestanoví jinak. Podle § 14 tohoto zákona zbraň kategorie C nebo střelivo do této zbraně může nabývat do vlastnictví a držet pouze držitel zbrojního průkazu příslušné skupiny nebo zbrojní licence příslušné skupiny, který je povinen nabytí vlastnictví této zbraně ohlásit příslušnému útvaru policie. Tuto zbraň může držitel zbrojního průkazu nosit pouze v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny zbrojních průkazů až po její registraci (§ 41). Podle § 41 tohoto zákona každá zbraň kategorie A, B nebo C musí být zaregistrována; tato povinnost se nevztahuje na zakázané střelivo (odst. 1). Registraci těchto zbraní provádí příslušný útvar policie na základě oznámení o nabytí vlastnictví ke zbraní a předložení zbraně. Dokladem o registraci je průkaz zbraně, který je veřejnou listinou (odst. 2). Příslušný útvar policie průkaz zbraně nevydává mimo jiné tehdy, jde-li o zbraň podléhající ověřování podle zvláštního právního předpisu (zákon č. [156/2000](#) Sb.), pokud není označena zkušební značkou (odst. 3 písm. a). Ani držitel zbrojního průkazu skupiny A až E nesmí nosit zbraň kategorie A, B nebo C, na kterou nebyl vydán průkaz zbraně [§ 29 odst. 3 písm. c) zbrojního zákona].

Ve vztahu k tlumiči hluku výstřelu je třeba upozornit, že zbraň kategorie A je zakázáno nabývat do vlastnictví, držet nebo nosit, pokud není zákonem o zbraních stanoveno jinak (§ 9). Policie České republiky může udělit výjimku držiteli zbrojního průkazu nebo zbrojní licence za podmínky vymezených v ustanovení § 9 odst. 2 zákona o zbraních. Tato výjimka obviněnému jako držiteli

zbrojního průkazu k držení (nebo nošení) tlumiče hluku výstřelu udělena nebyla (viz sdělení Policie ČR na č. l. 37).

Ze skutkových zjištění, která učinil soud prvního stupně, je zřejmé, že obviněný držel střelnou zbraň, která nese charakteristiky zbraně kategorie C. Protože soud prvního stupně nezjistil, že obviněný byl vlastníkem této zbraně (viz strana 3 p. v. jeho rozsudku), lze mu jako držiteli stěžít klást za vinu, že tuto zbraň neohlásil, poněvadž taková povinnost držitele zbraně kategorie C nestíhá (stíhá toliko vlastníka). Toto zjištění - izolovaně posuzováno - by skutečně zákonný znak „bez povolení“ vyžadovaný ustanovením § 185 tr. zák. naplnit nemohlo. Na druhou stranu ovšem bylo zjištěno, že na zbraň nebyl a ani nemohl být vydán průkaz zbraně, čehož důsledkem bylo, že ji obviněný nemohl mít u sebe (podle zákona o zbraních „nosit“ ji). Obviněný současně držel i doplněk zbraně - tlumič hluku výstřelu - jako zbraň kategorie A, který měl zakázaný držet či nosit, poněvadž mu v tomto ohledu nebyla udělena policií výjimka. Významné je, že tento tlumič hluku výstřelu byl ukončen vnitřním závitem, kterým jej bylo možno našroubovat na ústí hlavně střelné zbraně zajištěné u obviněného. Tyto poznatky ve svém souhrnu dovolují učinit závěr, že obviněný - přestože je držitelem zbrojního průkazu - konkretizovanou střelnou zbraň včetně tlumiče hluku výstřelu přechovával „bez povolení“.

Námítky obviněného vůči naplnění formálních znaků trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák. dovolací soud proto neakceptoval. Současně je ovšem nezbytné připomenout, že při posuzování otázky, zda skutek je, či není trestným činem, je třeba jednak učinit závěr o tom, zda zjištěné skutkové okolnosti naplňují formální znaky trestného činu, a poté se vypořádat s tím, zda skutek vykazuje takový stupeň nebezpečnosti pro společnost, který je materiální podmínkou trestnosti (§ 3 odst. 2 tr. zák.). O trestný čin se jedná, jsou-li v konkrétním případě dány formální i materiální podmínky trestnosti činu. A právě materiálními podmínkami trestnosti činu obviněného, tj. stupni jeho nebezpečnosti pro společnost, nebyla ze strany soudů obou stupňů věnována náležitá pozornost.

Stupeň nebezpečnosti činu pro společnost je podle § 3 odst. 4 tr. zák. určován zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Čin, jehož stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný, není trestným činem, i když jinak vykazuje znaky trestného činu (§ 3 odst. 2 tr. zák.).

Soudy obou stupňů se otázkou konkrétního stupně nebezpečnosti činu obviněného pro společnost z pohledu výše naznačených kritérií zevrubně nezabývaly. Soud prvního stupně uvedl, že obviněný svým jednáním naplnil potřebný stupeň nebezpečnosti jednání pro společnost, narušil zájem společnosti na řádné kontrole a registraci střelných zbraní, ač právě on by měl znát důkladně zákon o zbraních. Poznamenal, že nic obviněnému nebránilo, aby při zpáteční cestě domů zbraň odevzdal ve smyslu § 68 zákona o zbraních příslušnému útvaru Policie ČR, chtěl-li tak skutečně učinit. Odvolací soud se této otázce výslovně nevěnoval s tím, že soud prvního stupně hodnotil i stupeň nebezpečnosti činu obviněného pro společnost a jeho úvahy označil za správné.

Se závěry soudu prvního stupně však beze zbytku souhlasit nelze. Sama skutečnost, že obviněný držel bez povolení střelnou zbraň, kterou bezprostředně poté, co se dostala do jeho dispozice způsobem srovnatelným s nálezem, jak dovozuje soud prvního stupně, neodevzdal ve smyslu § 68 zákona o zbraních příslušnému útvaru Policie ČR, ve spojení se zjištěním, že je držitelem zbrojního průkazu a má zkušenosti s nakládáním se zbraněmi, nemůže modifikovat stupeň nebezpečnosti jeho činu pro společnost v jeho neprospěch.

Skutečnost, že obviněný je držitelem příslušného zbrojního průkazu, může výrazněji snižovat stupeň nebezpečnosti jeho jednání, záležejícího v neoprávněném přechovávání zbraně podléhající registračnímu režimu zákona o zbraních. Jde-li o neoprávněné přechovávání jedné neregistrované

zbraně, může být za těchto okolností stupeň nebezpečnosti činu nižší než nepatrný a takový čin by pak nebyl trestným činem (k tomu přiměřeně též rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 3 To 303/93, publikováno pod č. [19/1994](#) Sb. rozh. tr.).

Zbrojní průkaz je podle § 16 odst. 1 zákona o zbraních veřejnou listinou, která fyzickou osobu opravňuje k nabytí vlastnictví a držení zbraně nebo střeliva do těchto zbraní v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny zbrojního průkazu a v rozsahu těchto oprávnění k jejich nošení. Příslušný útvar policie vydá zbrojní průkaz fyzické osobě, která musí splnit náročné požadavky vymezené tímto zákonem (§ 18 až § 23). Musí osvědčit nejen zdravotní způsobilost, ale též způsobilost odbornou, svoji spolehlivost, bezúhonnost apod. Z obsahu spisu se mj. podává, že obviněný byl zaměstnancem společnosti ARMS-CZ, a. s. (č. l. 43), která se zabývala prodejem zbraní, byl držitelem zbrojního průkazu kategorie A až E, vlastníkem několika dalších zbraní (viz č. l. 36), mezi nimiž byla i malorážka stejného typu, a nehrozilo proto, že by obviněný se zbraní zacházel neodborně. Navíc pokud soud prvního stupně akceptoval obhajobu obviněného v tom smyslu, že zbraň si neoprávněně opatřil a přechovával právě jen po dobu od 13. 12. do 14. 12. 2005, jde jistě také o okolnost, k níž nelze nepřihlídnout.

Na soudu prvního stupně bude, aby tyto okolnosti vedle poznatků o předchozím způsobu života obviněného pečlivě zvážil a přesvědčivěji než dosud odůvodnil, zda jsou splněny i materiální podmínky pro posouzení činu obviněného jako trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák., či zda není přílehavější postoupit věc příslušnému správnímu orgánu, poněvadž by jím skutek mohl být posouzen jako přestupek. Odpovídajícím přestupkem by v tomto případě mohl být přestupek na úseku všeobecné vnitřní správy podle § 42 odst. 1 písm. c) zákona č. [200/1990](#) Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, poněvadž je evidentní že obviněný porušil povinnost a nedodržel zákaz stanovený zákonem o zbraních. V tomto ohledu nelze sdílet názor dovolatele, že nebude-li skutek kvalifikován jako trestný čin, měl by být obžaloby zproštěn. Postupu naznačenému dovolacím soudem nebrání ani doba, jež uplynula od spáchání skutku. Podle ustanovení § 20 odst. 1 zákona č. [200/1990](#) Sb. přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok. Do běhu této lhůty se podle odst. 2 tohoto ustanovení nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení podle zákona č. [141/1961](#) Sb., trestního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Dnem 14. 12. 2005 je datován záznam o zahájení úkonů (č. l. 1) a dne 16. 12. 2005 bylo obviněnému oznámeno usnesení o zahájení trestního stíhání (č. l. 2), přičemž trestní řízení dosud ukončeno nebylo.

Protože výrok o vině obviněného trestným činem nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák. spočívá na nesprávném právním posouzení skutku ve smyslu dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., Nejvyšší soud z podnětu dovolání obviněného napadené usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 3. 2007, sp. zn. 9 To 96/2007, jakož i jemu předcházející rozsudek Okresního soudu v Hodoníně ze dne 1. 12. 2006, sp. zn. 15 T 207/2006, zrušil. Současně zrušil také další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Okresnímu soudu v Hodoníně přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Při novém projednávání je soud vázán právním názorem, který v tomto usnesení vyslovil Nejvyšší soud. Rozhodnutí soudů obou stupňů byla zrušena jen v důsledku dovolání podaného ve prospěch obviněného, takže v novém řízení nemůže dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch.

Další články:

- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)